

Quality of Life in Live with Philosophy of Sufficiency Economy Under Thailand 4.0 Policy of People in Khao Noi District Pranburi Prachunp Khiri Khan Province

Nutthaphum Suebsombut

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: nutthaphum12@gmail.com

Received: July 17, 2019 Revised: September 5, 2019 Accepted: October 11, 2019

Abstract

This research aimed to study 1) the quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0, 2) the level of application of the sufficiency economy philosophy, and 3) the application of the sufficiency economy philosophy with causal relationships and quality of life in accordance with the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0 of people in Khao Noi Subdistrict Pran Buri District Prachuap Khiri Khan Province. The sample used in the research was 394 people living in Khao Noi Sub-district, Pran Buri District , Prachuap Khiri Khan Province. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, chi-square test and multiple regression analysis.

The results revealed that 1) the overall image of quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the policy of Thailand 4.0 of people in Khao Noi Sub-district was at high level, as in the following orders; physical aspects, social relations and connections with the global community of psychology, environment and economy, 2) the overall image of application of the sufficiency economy philosophy was at high level according to the following aspects; rationality, good immunity, modesty, morality, and condition, 3) the overall image of the application of sufficiency economy philosophy in terms of rationality, good immunity, and morality condition on a causal relationship with the quality of life according to the sufficiency economy philosophy under the Thailand 4.0 policy has statistical significance at .01 and the overall image of the application of sufficiency economy philosophy in terms of knowledge condition with relations on the sufficiency economy philosophy under the Thailand 4.0 policy has statistical significance at .05 while the application of sufficiency economy philosophy in terms of modesty has no causal relationship with the statistical significance at .05

Keywords: Quality of life, Philosophy of sufficiency economy, Application

คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ณัฐภูมิ สืบสมบัติ

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: nutthaphum12@gmail.com

ได้รับบทความ: 17 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 5 กันยายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 11 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย 3) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 394 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ 2) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านความพอประมาณ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และด้านเงื่อนไขความรู้ 3) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อยในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเงื่อนไขความรู้ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อยในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ไม่มีความสัมพันธ์โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การประยุกต์

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับการพัฒนาตนเองและสังคม เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนาทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว ต้องมีการพัฒนาในด้านการศึกษา เพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดี รู้จักการบริหารตนเอง การเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น มีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต มีคุณธรรม ศีลธรรม ถ้าหากปฏิบัติได้เช่นนี้เท่ากับเป็นการยกระดับทั้งตนเองและสังคม ทำให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม ปัญหาต่างๆ ในสังคมลดน้อยลง เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ เป็นต้น ประเทศต่างๆ จึงพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น เพื่อช่วยให้สมาชิกทุกคนในสังคม กินดีอยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์ ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพชีวิตจะส่งผลดีในหลายๆ ด้าน ได้แก่ 1) ช่วยทำให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโดยมีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้สังคมมีความสงบสุขไปด้วย 2) ช่วยกระตุ้นให้บุคคลและสังคมเกิดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ 3) ช่วยทำให้บุคคลรู้จักใช้ปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม หลักการบริหาร เพื่อกำหนดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม 4) ช่วยทำให้บุคคลและสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ ช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง และปัญหาสังคม 5) ช่วยทำให้บุคคลและสังคมที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เกิดความร่วมมือร่วมใจในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้ว่า หากคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีคุณภาพที่ดี ย่อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น (ปรังทิพย์ ภักดีศรีไพรวัลย์, 2559, หน้า 2)

ดังนั้น การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานไว้ให้ปวงชนชาวไทย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต และเป็นรากฐานของวิถีคิดและวิถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เป็นหลักการที่ประกอบด้วย คุณลักษณะ 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันวางอยู่บนฐานความรู้และคุณธรรม จุดมุ่งหมายในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ประชาชนทั่วไป เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ และเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชนมีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างมีวิจารณญาณบนหลักการของความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความรอบรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ เพื่อเจริญก้าวหน้าไปอย่างสมดุล พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขอย่างยั่งยืน (เทศบาลนครตรัง, 2560, หน้า 10)

ตำบลเขาน้อย อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 56.16 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 35,100 ไร่ มีเขตการปกครองท้องที่แบ่งออกเป็น 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านตำหรุ หมู่ที่ 2 บ้านเขาน้อยฝั่งตะวันออก หมู่ที่ 3 ค่ายธนรัชต์ หมู่ที่ 4 บ้านเขาน้อยฝั่งตะวันตก หมู่ที่ 5 บ้านปลายน้ำ หมู่ที่ 6 บ้านโรงสูบ และหมู่ที่ 7 บ้านใหม่พัฒนา มีประชากรทั้งสิ้น 24,968 คน และมีจำนวนครัวเรือน 13,328 ครัวเรือน (ข้อมูลจากระบบสถิติทางการทะเบียน ณ เดือนธันวาคม 2560) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การปลูกมะม่วง ขนุน อ้อยโรงงาน พืชผัก สับปะรด มะพร้าว แก้ว กล้วยน้ำว่า มะพร้าวอ่อน ข้าวโพดหวาน และฝรั่ง เป็นต้น ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาการมีที่ดินทำกินไม่เพียงพอ ต้นทุนในการผลิตสูงแต่ให้ผลผลิตต่ำ ประชาชนขาดแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ

ทำให้เกิดการขาดทุน มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพเท่านั้น อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ และเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย ทำให้ขาดโอกาสในการทำงานที่ดี ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาเสพติด ปัญหาสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น (งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาน้อย, 2554)

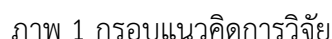
จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลเขาน้อยให้ดียิ่งขึ้น โดยยึดการดำเนินวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นแบบอย่างโดยการหันมามองวิถีชีวิตที่พอเพียง ซึ่งเป็นช่องทางที่มุ่งหวังให้ประชาชนคนไทยมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีค่านิยม มีความรู้ความสามารถ และเจตนาธรรมที่มุ่งมั่นในการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เพื่อนำไปสู่ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2560, หน้า 6-8) ได้แก่ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ และ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และศึกษาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตามแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก (WHOQOL Group, 1993, หน้า 2; ปรางทิพย์ ภักดีศิริไพโรจน์, 2559, หน้า 13) ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก 4) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านเศรษฐกิจและบูรณาการเพิ่มเติมเนื้อหาให้สอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ในปัจจุบัน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967, p.727) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 394 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น
แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะ คำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ และ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย
อำเภอบราhmบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตามแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก
ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก

4) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และวิเคราะห์ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square Test) และการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 คน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพสมรสจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และอาศัยอยู่ในตำบลเขาน้อย ประมาณ 5 – 10 ปี

1. คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ

2. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านความพอประมาณ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม และด้านเงื่อนไขความรู้

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเงื่อนไขความรู้ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในตำบลเขาน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสถานภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีการปลูกฝังสัจพจน์หรือเล็งสัจวไว้สำหรับบริโภค มีการใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย ชื้อเฉพาะสินค้าที่มีความจำเป็น ใช้ชีวิตบนพื้นฐานของความพอเพียงโดยไม่ต้องกู้ยืมเงิน มีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ และไม่เปรียบเทียบการใช้จ่ายของตนเองกับผู้อื่น รวมทั้งมีการวางแผนในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีการใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และตามความจำเป็น มีการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นสามารถรับมือกับสถานการณ์/เหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงอย่างมีสติ และใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างรอบคอบ กอปรกับการจัดทำบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือนอย่างเป็นปัจจุบันมีวิธีการหรือแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในแต่ละวัน มีการดูแลสุขภาพของคนในครอบครัวทุกคนอย่างสม่ำเสมอ มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง และมีการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มเติม โดยมีการนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตประจำวัน มีการแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ สามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมีการพูดคุยกันภายในครอบครัวเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งประชาชนมีความกระตือรือร้นในการทำงานทั้งต่อตนเองและส่วนรวม มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นยึดมั่นในหลักคุณธรรม มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา มีความอดทนและขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2560, หน้า 13-16) ได้กล่าวว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งวิธีการประกอบอาชีพและวิถีการดำรงชีวิตที่นำไปสู่ชีวิตที่มีความทุกข์น้อยลงหรืออีกนัยหนึ่ง คือชีวิตที่มีความสุขเพิ่มขึ้น โดยมีจุดเน้นอยู่ที่การมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อให้ไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจคาดเดาล่วงหน้าได้ หรือหากได้รับผลกระทบสามารถฟื้นตัวได้ในเวลารวดเร็วพอสมควร การจะมีภูมิคุ้มกันที่ดีได้นั้นต้องมาจากการพึ่งตนเองเป็นส่วนใหญ่ หมายถึง ใช้ทรัพยากรที่มี

อยู่เองหรือหาได้ง่ายในท้องถิ่นให้มากที่สุด ถ้าสามารถพึ่งตนเองได้มากเท่าไร ภูมิคุ้มกันก็จะยิ่งสูงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะมีความรุนแรงมากเพียงใดก็สามารถจัดการได้ แต่การพึ่งตนเองได้นั้น จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความพอประมาณ คือ ทำทุกอย่างเท่าที่จะสามารถทำได้เอง ไม่ทำเกินกำลังความสามารถหรือโลก แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องไม่ยืดเยื้อ หรือเฉื่อย ดังนั้น ความพอประมาณจึงเป็นวิธีการที่สำคัญที่จะหนุนช่วยความสามารถในการพึ่งพาตนเองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสัมฤทธิ์ผลได้จริง และเมื่อมีความพอประมาณแล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องไปเอาไรต์เอาเปรียบผู้อื่น สามารถดำเนินการทุกอย่างได้อย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน ตลอดจนมีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่นนั่นก็คือ ความมีเหตุมีผลตามความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์ (2560) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพอประมาณ และด้านความมีเหตุมีผล อยู่ในระดับมาก ด้านการมีภูมิคุ้มกัน อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2558) เรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโศก จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า การรับรู้ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด คุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตด้านปลูกฝังค่านิยมไทยอยู่ในระดับมากที่สุด การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปทุมโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลกด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด ไม่มีมลพิษ และมีการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ซึ่งประชาชนมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองรู้สึกมีความสุขกับการทำงานไม่มีความเครียด ความกังวลในการใช้ชีวิตประจำวันรู้สึกเป็นที่รักของคนในครอบครัว และรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง โดยประชาชนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับคนในสังคมได้เป็นอย่างดีมีจิตสาธารณะโดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งมีทักษะในการติดต่อสื่อสารในสังคมและชุมชน และสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ชุมชนที่อยู่อาศัยมีสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัยมีความสะอาด เป็นระเบียบ มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ซึ่งประชาชนที่อาศัยอยู่มีความรู้สึกพึงพอใจทั้งนี้ ประชาชนยังมีการเก็บออมเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย มีการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่างงาน ซึ่งอาชีพที่ทำมีความมั่นคงและรายได้ที่ได้รับความพอเพียงต่อการดำรงชีวิต หากมีปัญหาทางการเงินจะได้รับความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวตลอดเวลา ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยของ Ferrans (1992, pp.30-33) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ปัจจัยขององค์ประกอบคุณภาพชีวิต มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ 1) บ้าน สุขภาพ และหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับสภาพร่างกายและความสามารถที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมประจำวัน การแสดงออกทางบทบาทสังคม ประกอบด้วย สุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพ การพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรม

ในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และการมีอายุยืน 2) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล เพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการเพื่อช่วยแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาค้างกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีงานทำ มีเงินใช้ในการดำรงชีวิต ประกอบด้วยมาตรฐานการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเอง การทำงาน เพื่อนบ้าน สภาพการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางจิตใจและการศึกษา 3) ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological/Spiritual) เป็นสถานภาพของการรับรู้ การตอบสนองทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณต่อสิ่งเร้ามากระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพอใจในชีวิต ความสุขทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจ ความศรัทธาในศาสนาและรูปร่างหน้าตาของตนและ 4) ด้านครอบครัว (Family) เป็นสภาพของสัมพันธ์ภายในครอบครัวของบุคคล ประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขของสมาชิกในครอบครัว บุตร และคู่สมรสและสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญาเกียรติ พงศ์กุลศร (2561) เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบ้านภู หมู่ 5 ตำบลวัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจครอบครัว ควรมีการพัฒนาทักษะอาชีพที่สร้างรายได้ยั่งยืน ส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ว่างเปล่า จัดทำบัญชีระบบรายรับรายจ่ายให้เกิดความพอดี 2) ด้านสุขภาพและจิตใจ ควรมีการประสานหน่วยงานภาครัฐจัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุทั้งในด้านสวัสดิการสังคม ส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย 3) ด้านการเรียนรู้และทักษะอาชีพ ควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ประจำหมู่บ้าน รวมกลุ่มอาชีพแบบครบวงจร พัฒนาความรู้ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การพัฒนาอาชีพ การเกษตรทฤษฎีใหม่ 4) ด้านสภาพแวดล้อม ควรใช้พื้นที่ว่างปลูกพืชกินได้และไม่ประดับผสมผสาน ไม่ยืนต้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมการทำปุ๋ยชีวภาพ รวมทั้งการไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูลให้เกิดกลิ่นเหม็น 5) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ควรรณรงค์ให้เป็นชุมชนปลอดสารเสพติด และการพนัน จัดสวัสดิการด้านแหล่งเรียนรู้ หรือมุมอ่านหนังสือประจำชุมชน นำเอาหลักพุทธศาสนาเข้ามาปรับใช้ในการดำรงชีวิตด้านจิตใจ และสติปัญญา

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านเงื่อนไขความรู้มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์ (2560) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตของนักเรียน พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนเทพ บัวบุศย์ (2560) เรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพล

ชั้นประทวนกองพันทหารปืนใหญ่ที่ 1 รักษาพระองค์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิต ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านจิตใจกับด้านจิตวิญญาณ ส่วนด้านที่มีระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีกับ ด้านร่างกาย และลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของประชาชนในตำบลเขาน้อย อำเภอปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในตำบลเขาน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสถานภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพงศ์ บุญญานวัตร (2554) เรื่องการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผล ต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ และ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ชีระกุลพิศุทธิ์ (2554) เรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบล สุโสะ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและการดำเนินชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักการ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลสุโสะที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ รายจ่าย อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ไม่สามารถ ร่วมทำนายคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ รายจ่าย อาชีพ และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่ต่างกันจะไม่ทำให้มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน แต่ในส่วนของสถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนสามารถร่วมกันทำนายคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีสถานภาพ สมรสแล้ว และจำนวนสมาชิกครัวเรือนแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2558) เรื่องการประยุกต์ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปฐมอโคก จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคคลที่อาศัย อยู่ในชุมชนปฐมอโคกที่มีเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และ ประสบการณ์เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงของชุมชนปฐมอโคก คือ การตั้งใจฝึกฝนตนเอง เรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย พอเพียง มีศีลธรรมเป็นหลักที่พึงฝึกตนให้พึ่งตนเอง ขวนขวาย เอาภาระรับผิดชอบในกิจการต่างๆ ของชุมชน และมี ชีวิตอยู่อย่างผู้ให้และผู้เสียสละ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านร่างกาย ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี รวมทั้งอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด และไม่มีมลพิษ

2. ด้านจิตใจ ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง มีการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข ไม่เครียด ไม่กังวล และรู้สึกเป็นที่รักของคนในครอบครัว อีกทั้งสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชน สามารถปรับตัวเข้ากับคนในสังคมได้เป็นอย่างดี มีจิตสาธารณะ และมีทักษะในการติดต่อสื่อสารในสังคมและชุมชน อีกทั้งสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

4. ด้านสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยสะอาด เป็นระเบียบ และมีการคมนาคมที่สะดวกสบาย อีกทั้งประชาชนมีความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน

5. ด้านเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีงานทำ ไม่ตกงานหรือว่างงาน มีรายได้ที่เพียงพอ อาชีพที่ทำอยู่มีความมั่นคง การเก็บออมเงิน และการได้รับการช่วยเหลือทางการเงินจากคนในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปทั้งในพื้นที่ตำบลเขาน้อยหรือในพื้นที่ใกล้เคียงหรือเป็นประเภทเดียวกัน เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างของระดับคุณภาพชีวิตในแต่ละประเภท และจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการความรู้ ในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแบบในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้าใจและสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

เอกสารอ้างอิง

- งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาน้อย. (2554). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 – 2558)**. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- จรรยาเกียรติ พงศ์กุลศร. (2561). การพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษากำนัน หมู่ 5 ตำบลวัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. ใน **การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 3 “นวัตกรรมที่พลิกโฉมสังคมโลก”** (หน้า 149 – 157). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ชัยวัฒน์ ธีระกุลพิศุทธิ์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตำบลสุไหง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดตรัง. **วารสารวิชาการสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 37(2), 89 – 101.
- ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม. (2558). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโมโคก จังหวัดนครปฐม. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**, 2(1), 27 – 43.
- เทศบาลนครตรัง. (2560). พระราชปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” รากฐานสร้างชีวิตที่เป็นสุข. **เอกสารเผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์ นางฟ้าสาร ฉบับเดือนกันยายน – ตุลาคม 2560**. ตรัง: ผู้แต่ง.
- ธนเทพ บัวบุศย์. (2560). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลชั้นประทวนกองพันทหารปืนใหญ่ที่ 1 รักษาพระองค์. **วารสารสมาคมนักวิจัย**, 22(2), 218 – 228.
- ปรางทิพย์ ภักดีศิริไพรวัลย์. (2559). รายงานการวิจัยการศึกษาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนบ้านแสนตอ หมู่ 11 ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2554). รายงานการวิจัยเรื่อง การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วรเศรษฐ์ วงศ์อารีย์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี. **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์** 1(1), 51 – 59.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2560). **คู่มือการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต**. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- Ferrans, C. E. & Powers, M. J. (1985). Quality of life index: Development and Psychometric Properties. **Advanced in Nursing Science**, 10(3).

WHOQOL Group. (1993). Study Protocol for the World Health Organization Project to Develop a quality of Life Assessment Instrument. **Quality of Life Research**, 2, 153–159.

Yamane, T. (1967). **Statistics: An introductory analysis** (2nd ed.). New York: Harper and Row.

